

prima instanță – S.Suvac
instanța de apel – N.Cernat, A.Pahopol, L.Bulgac

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Țopa Iurii,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Țopa Iurii împotriva lui Tuchila Rodica privind compensarea prejudiciului moral,

împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de către Țopa Iurii și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 01 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 16 iunie 2015, Țopa Iurii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Rodicăi Tuchila privind compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 iunie 2015 a solicitat spre cunoștință greșierului judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău, Tuchila Rodica dosarul nr.10-353/15 pentru studierea acestuia. Pentru a studia materialele dosarului a fost nevoit să aștepte o oră.

Reclamantul consideră că așteptând în sediul instanței timp de o oră a fost supus unui tratament inuman și degradant, încălcându-i se drepturile prevăzute de art.3 din Convenția CtEDO.

Menționează că greșierul instanței Tuchila Rodica i-a încălcat dreptul de a face cunoștință cu materialele dosarului, înjosindu-l și provocându-i sentimentul de frustrare, iar în acest sens i-a afectat rezistența morală.

A solicitat încasarea din contul greșierului Tuchila Rodica prejudiciu moral în mărime de 10000 euro.

În drept reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza art.3 din Convenția CtEDO, art.1398, 1422 Codul civil.

Prin hotărârea judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 01 decembrie 2015, Țopa Iurii a depus apel, la 09 decembrie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de către Țopa Iurii și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 01 decembrie 2015.

La 13 mai 2016 Țopa Iurii a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și a hotărârii judecătorești Ciocana mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 și emiterea unei decizii de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând încălcarea normelor de drept material.

În acest sens, menționează că instanțele inferioare de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Susține recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor și nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 23 februarie 2016. Prin scrisoarea din 26 februarie 2016 a expediat copia deciziei părților din proces. La materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei modivate de către recurent. Recursul la rîndul său a fost depus la 13 mai 2016, respectiv a fost depus în termenii prevăzuți de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra cărora instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumente al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Țopa Iurii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Țopa Iurii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari